

DIESCONCERT

19 maart 1964

*ter gelegenheid van de 328 ste Dies Natalis
van de Rijksuniversiteit te Utrecht.
te geven door het*

UTRECHTS STUDENTEN KOOR EN ORKEST
o.l.v. Jaap Hillen

BLOEMENMAGAZIJN

Nijland

eigenaar M. de Vos

Nobelstraat 5

Utrecht | telefoon (030) 103 08

Verzorgt Uw corsages, handboeketten en kransen in iedere gewenste uitvoering.

Pausdam 1 - 2 | Utrecht

Medische en Veterinaire
Studiebenodigdheden

H. J. HARTING-BANK

Microscopen

BIJ DEN DOM – TELEFOON (030) 13957

MINREBROEDERSTRAAT 27

gordijnen
bekledingsstoffen
aardewerk
glaswerk

OUDKERKHOF 31

Interieurverzorging
ontwerpen en uitvoering
van meubelen

S. A. B. U.

Studenten Assurantie Bureau Utrecht

Om verzekerd te zijn . . . van een goed advies

Catharijnesingel 22 huis | telefoon (030) 196 62 | doorlopend bereikbaar

光明酒樓

„De Glorie”

黃
福
瑞

CHINEES INDISCH RESTAURANT

OUDEGRACHT 214, UTRECHT

(bij de Hamburgerbrug) - telefoon (030) 1 00 77

biedt U originele Chinese- en Indische gerechten
(ook speciale vegetarische schotels)

DE DIRECTIE

**ELEKTRONISCH
ORGEL**

eminent v.a. 1995,-

Betaling min. f 43.10 p.m.
Dagelijks demonstratie

Recital

Mariaplaats 3 UTRECHT tel. 27693

den daas

STEENWEG 12 | UTRECHT
TELEFOON (030) 1 42 24

Verhuur van
gelegenheidskleding

H.H. Studenten reductie

HUIZE J. MOLENAAR N.V. | UTRECHT

Cuisinier | Holleverancier van H.M. de Koningin

Korte Nieuwstraat 6-8

dejeuners | diners | recepties

Voor grammofoonplaten en muziek naar

BUSCHMANN

Lange Jansstraat 13

WAT IS GRAFISCHE MUZIEK

waar wordt deze muziek ten gehore gebracht?

Het getiktak van de letter in de haak, de matrijs in de kanalen, het getjoep van machines.

SCHOTANUS & JENS UTRECHT NV

Lange Nieuwstraat 20, Tel. (030) 124 19, Utrecht

WILLEM II

't meest in trek!

Lekker
tot het laatst
dat is
AMSTEL

**Prachtpils
Geniet er van!**

Programma

Toespraak
van de Rector Magnificus,
Prof. Dr. H. Freudenthal

- Gioacchino Rossini* Ouverture „Il Viaggio a Reims”
Maurice Ravel Trois Chansons
Joseph Haydn Vioolconcert in C
Solist: Fons Plasschaert

PAUZE

- Domenico Cimarosa* Der Musikmeister
Cantate voor bas-bariton en orkest
Solist: Cor Niessen
Antoon Maessen Boere-Charleston
Solisten:
Riet Amir-Stoutenbeek — sopraan
Cor Niessen — bas
Hendrik Andriessen Due Madrigali

OUVERTURE „IL VIAGGIO A REIMS”

Gioacchino Rossini (1792—1868)

De opera „Il Viaggio a Reims” werd gecomponeerd ter gelegenheid van de kroning van Charles X in 1824. Het stuk was veel te lang: de koning zat naar de zoldering te staren en de kritieken waren ongunstig. Rossini heeft, volgens zijn gewoonte, de beste gedeelten later nog eens gebruikt, namelijk in de opera „Le Comte Ory”. De te spelen ouverture is geschreven als sinfonia bij de opera. Na de feestelijke opening in een adagio-introductie volgen twee thema's in allegro-vorm, levendig en opgewekt van aard. Opmerkelijk is de zeer eigenaardige lijn van het crescendo, in zijn vorm sterk afwijkend van de door Rossini tot dan toe in zijn ouvertures gebruikte vormen.

Het vrolijke karakter van de thema's wordt vooral weergegeven door de originele instrumentatie, die, schertsend of ironisch, de wisselende muzikale situatie op rake wijze aangeeft.

TROIS CHANSONS

Maurice Ravel (1875—1937)

De Trois Chansons zijn geschreven tijdens de 1e Wereldoorlog, in 1915. Ravel zal korte tijd later, ondanks zijn lichte hartafwijking, gedaan krijgen, dat hij als chauffeur in het leger wordt aangesteld. In deze jaren schrijft hij uiteraard zeer weinig; evenals voor Debussy is de oorlog voor hem iets, dat een tijdlang de zin van zijn leven in discussie stelt. In de Chansons laat hij intussen zijn bekende ironische masker zien.

Het eerste gedicht speelt zich, met zijn Roodkapje-karakter, af in een soort droomwereld, die pas geheel op het einde verstoord wordt.

In het tweede gedicht wordt de droomwereld bij voortdurende doordringen van het oorlogsgebeuren, dat ook het thema vormt, waarop dit gedicht geïnspireerd is. Het droomkarakter van deze geschiedenis wordt zeer sfeervol uitgebeeld in de solo-stem.

In het laatste gedicht zijn fantasiewereld en bittere realiteit onverbrekelijk met elkaar verbonden. Zowel uit de tekst als uit de muzikale compositie blijkt een grote verwarring.

TROIS CHANSONS

*Musique et Paroles de
Maurice Ravel*

1. Nicolette

Nicolette, à la vesprée,
S'allait promener au pré,
Cueillir la pâquerette, la jonquille et le muguet.
Toute sautillante, toute guillerette,
Lorgnant ci, là, de tous les côtés.

Rencontra vieux loup grognant,
Tout hérissé, l'oeil brillant:
„Hé, là! ma Nicolette, viens-tu pas chez Mère-Grand?”
A perte d'haleine, s'enfuit Nicolette,
Laisant là cornette et socques blancs.

Rencontra page joli,
Chausses bleues et pourpoint gris:
„Hé, là! ma Nicolette, veux-tu pas d'un doux ami?”
Sage, s'en retourna, pauvre Nicolette,
Très lentement, le coeur bien marri.

Rencontra seigneur chenu,
Tors, laid, puant et ventru:
„Hé, là! ma Nicolette, veux-tu pas tous ces écus?”
Vite fut en ses bras, bonne Nicolette,
Jamais au pré n'est plus revenue.

1. Nicolette

Nicolette ging, tegen de avond,
Wandelen in de wei,
Om madeliefjes, tylozen en lelietjes van dalen te plukken.
Al huppelend, zeer vrolijk,
Om zich heen kijkend, hierheen, daarheen, naar alle kanten.

Ze ontmoette een oude knorrige wolf,
Helemaal borstelig, met glinsterende ogen:
„Hé, daar, Nicolette, ga je soms mee naar Grootmoeder?”
Buiten adem vluchtte Nicolette weg,
Haar muts en haar witte schoentjes achterlatend.

Ze ontmoette een knappe page,
Met een blauwe kuitbroek en een grijs wambuis
„Hé, daar, Nicolette, wil je soms een lief vriendje?”
Verstandig, keerde zij weer terug, arme Nicolette,
Heel langzaam, met een bedroefd hart.

Ze ontmoette een grijze heer,
Gluiperig, lelijk, stinkend en dikbuikig:
„Hé, daar, Nicolette, wil je soms al deze geldstukken?”
Snel lag ze in zijn armen, brave Nicolette,
Ze is nooit meer teruggekomen in de wei.

2. Trois beaux oiseaux du Paradis

Trois beaux oiseaux du Paradis,
(Mon ami z-il est à la guerre)
Trois beaux oiseaux du Paradis
Ont passé par ici.

Le premier était plus bleu que ciel,
(Mon ami z-il est à la guerre)
Le second était couleur de neige,
Le troisième rouge vermeil.

„Beaux oiselets du Paradis,
(Mon ami z-il est à la guerre)
Beaux oiselets du Paradis,
Qu'apportez par ici?”

„J'apporte un regard couleur d'azur.
(Ton ami z-il est à la guerre).”
„Et moi, sur beau front couleur de neige,
Un baiser dois mettre, encore plus pur.”

„Oiseau vermeil du Paradis,
(Mon ami z-il est à la guerre)
Oiseau vermeil du Paradis,
Que portez-vous ainsi?”

„Un joli coeur tout cramoisi,
(Ton ami z-il est à la guerre) . . .”
„Ah! je sens mon coeur qui froidit . . .
Emportez-le aussi.”

2. Drie mooie Paradijsvogels

Drie mooie Paradijsvogels,
(Mijn minnaar is in de oorlog)
Drie mooie Paradijsvogels
Zijn hierlangs gekomen.

De eerste was blauwer dan de hemel,
(Mijn minnaar is in de oorlog)
De tweede was sneeuw wit,
De derde bloedrood.

„Mooie Paradijsvogeltjes,
(Mijn minnaar is in de oorlog)
Mooie Paradijsvogeltjes,
Wat brengen jullie hier?”

„Ik breng een azuurblauwe blik,
(Je minnaar is in de oorlog).”
„En ik moet op een mooi sneeuw wit voorhoofd,
Een nog zuiverder kus geven.”

„Bloedrode Paradijsvogel,
(Mijn minnaar is in de oorlog)
Bloedrode Paradijsvogel,
Wat draag je zo?”

„Een lief hartje, helemaal karmozijnrood,
(Je minnaar is in de oorlog) . . .”
„Ach, ik voel mijn hart verkillen . . .
Neem dat ook mee.”

3. Ronde

Les Vieilles:

N'allez pas au bois d'Ormonde,
Jeunes filles, n'allez pas au bois:
Il y a plein de satyres,
De centaures, de malins sorciers.
Des farfadets et des incubes,
Des ogres, des lutins,
Des faunes, des follets, des lamies,
Diables, diablots, diabolins,
Des chèvrepieds, des gnomes, des démons,
Des loups-garous, des elfes, des myrmidons,
Des enchanteurs et des mages,
Des stryges, des sylphes, des moines-bourrus,
Des cyclopes, des djinns, gobelins,
Korrigans, nécromans, kobolds . . .
N'allez pas au bois d'Ormonde.

Les Vieux:

N'allez pas au bois d'Ormonde,
Jeunes garçons, n'allez pas au bois:
Il y a plein de faunesses,
De bacchantes et de males fées,
Des satyresses, des ogresses,
Et des babaïagas,
Des centaures et des diabesses,
Goules sortant du sabbat,
Des farfadettes et des démons,
Des larves, des nymphes, des myrmidones,
D'hamadryades, dryades, naïades,
Ménades, thyades, follettes,
Lémures, gnomides, succubes,
Gorgones, gobelines . . .
N'allez pas au bois d'Ormonde.

Les Filles:

N'irons plus au bois d'Ormonde,
Hélas! plus jamais n'irons au bois.
Il n'y a plus de satyres,
Plus de nymphes, ni de males fées.
Plus de farfadets, plus d'incubes,
Plus d'ogres, de lutins,
(Plus d'ogresses, non),
De faunes, de follets, de lamies,

Diabls, diablots, diabolins,
(De satyresses, non),
De chèvre-pieds, de gnomes, de démons,
(Plus de faunes's, non!),
De loups-garous, ni d'elfes, de myrmidons,
Plus d'enchanteurs ni de mages,
De stryges, de sylphes, de moines-bourrus,
De cyclopes, de djinns, de diabloteaux,
D'éfrits, d'aegypan, de sylvains,
Gobelins, korrigans, nécromans, kobolds ...
N'allez pas au bois d'Ormonde:
Les malavisées vieilles,
Les malavisés vieux
Les ont effarouchés. Ah!

3. Rondedans

De oude vrouwen:

Ga niet naar het bos van Ormonde,
Jonge meisjes, ga niet naar het bos:
Het zit er vol satyrs,
Centauren, kwaadaardige heksen.
Kwelduiveltjes en nachtmerries,
Reuzen, kabouters,
Faunen, kwelduivels, bloedzuigende spoken,
Grote duivels, kleine duivels, duiveltjes,
Saters, berggeesten, demonen,
Weerwolven, elfen, dwergen,
Tovenaars en magiërs,
Vampieren, luchtgeesten, boemannen,
Cyclopen, djinns, kwelgeesten,
Kwelduiveltjes, geestenbezweerdere, kobolden ...
Ga niet naar het bos van Ormonde.

De oude mannen:

Ga niet naar het bos van Ormonde,
Jonge mannen, ga niet naar het bos:
Het zit er vol faunen,
Bacchantes en boze feeën,
Satyresses, reuzinnen,
En babaïagas,
Centaouressen en duivelinnen,
Lijkverslindende vampieren die van de sabbat komen,
Kwelduivelinnen en demonen,
Larven, nymphen, dwergen,
Boomnymfen, woudnymfen, stroomnymfen,
Menaden, dionysospriesteressen, kwelduivelinnetjes,
Nachtgeesten, berggeesten, nachtdemonen in vrouweklere
Gorgonen, kwelgeesten ...
Ga niet naar het bos van Ormonde.

De meisjes en de jongens:

Laten we niet meer naar het bos van Ormonde gaan.
Helaas! laten we nooit meer naar het bos gaan.
Er zitten geen satyrs meer,
Geen nymfen en geen boze feeën.
Geen kwelduiveltjes, geen nachtduivels,
Geen reuzen, kabouters,
(Geen reuzinnen meer, nee),
Faunen, kwelduivels, bloedzuigende spoken,
Grote duivels, kleine duivels, duiveltjes,
(Geen satyressen, nee),
Saters, berggeesten, demonen,
(Geen faunessen meer, nee!),
Weerwolven noch elfen, dwergen,
Geen tovenaars noch magiërs,
Vampieren, luchtgeesten, boemannen,
Cyclopen, djinns, duiveltjes,
Efriten, faunen, bosgoden,
Kwelgeesten, kwelduiveltjes, geestenbezweerders, kobolden...
Ga niet naar het bos van Ormonde:
De onbezonnen oude vrouwen,
De onbezonnen oude mannen
Hebben ze op de vlucht gejaagd. Ach!

VIOOLCONCERT IN C

Joseph Haydn (1732—1809)

De concerten van Haydn liggen, anders dan bijvoorbeeld de symfonieën, aan de periferie van zijn scheppen. Het solistisch-virtuoze was in strijd met zijn streven naar uiterste consistentie van het muziekwerk: alle instrumenten moesten even belangrijk zijn en even consequent meewerken aan het logisch uitspinnen van de muzikale idee. Haydn was zelf ook geen virtuoos, voor zijn vioolconcerten ging hij te rade bij zijn lievelingsviolist, Luigi Tomasini.

Het concert dat gespeeld zal worden is een tamelijk vroeg werk, het dateert uit ± 1765.

DER MUSIKMEISTER

Cantate voor bas-bariton en orkest
Domenico Cimarosa (1749—1801)

Cimarosa werd opgeleid als instrumentalist en als zanger. Al spoedig maakte hij, ook buiten Italië, naam als operacomponist. Zijn muziek werd o.a. door Goethe zeer gewaardeerd.

Het bekendste werk van Cimarosa is de opera „Il Matrimonio Segreto”. Het is niet precies bekend in welk jaar „Der Musikmeister” („Il Maestro di Cappella”) geschreven is, het werk is pas in 1810 in druk verschenen.

In deze cantate wordt „Der Musikmeister” letterlijk ten tonele gevoerd als een dirigent met hoge aspiraties, die de leiding krijgt van een zeer onnauwkeurig spelend orkest. Al zingend tracht hij de instrumentalisten zijn wil op te leggen, maar slaagt daar aanvankelijk allerminst in. Uit koddige muzikale effecten wordt dit maar al te duidelijk. Het orkest is, na een virtuoos gespeelde ouverture, niet genegen zich direct te schikken naar vreemde leiding, waardoor de dirigent tot wanhoop gebracht wordt.

Na een uitgebreide berisping komt er orde in het spel, en tenslotte slaagt de dirigent, tot grote tevredenheid van zichzelf, er in het orkest zijn wil op te leggen. „Der Musikmeister”, hierdoor enthousiast geworden, maakt direct grootse plannen voor de toekomst. Het geheel eindigt in een uitgelaten stemming.

